

Dosarul nr. 2ra-1583/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru: L. Bagrin

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău: I. Țurcan, Iu. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Morari,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Morari împotriva Companiei de Asigurări „Moldasig” Societate pe Acțiuni și Gheorghe Blanița cu privire la încasarea diferenței despăgubirii de asigurare, repararea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Valeriu Morari și s-a menținut hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 04 iunie 2015 Valeriu Morari a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „Moldasig” SA și Gheorghe Blanița, prin care a solicitat încasarea de la CA „Moldasig” SA a diferenței despăgubirii de asigurare în sumă de 46 822 lei și 500 lei pentru efectuarea expertizei, de la Gheorghe Blanița suma de 67 110 lei cu titlu de cheltuieli pentru locațiunea autoturismului, suma de 1200 lei pentru serviciile de parcare, suma de 250 lei pentru serviciile de tractare auto, suma de 396,90 lei prima de asigurare, suma de 35,16 lei cu titlu de cheltuieli de înștiințare și din contul ambilor părți a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în rezultatul accidentului rutier care a avut loc la data de 12 august 2014, automobilul de model Dacia Logan cu n/î XXXX, care-i aparține, a fost distrus integral.

Vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Gheorghe Blanița, care la rândul său avea încheiat un contract de asigurare obligatorie a răspunderii civile auto cu CA „Moldasig” SA.

Pe cale de consecință s-a adresat cu cerere către compania de asigurări privind deschiderea dosarului de daune și achitarea despăgubirii de asigurare, prezentând corespunzător actele deținute.

A menționat că la 20 august 2014 a fost examinat automobilul de model Dacia Logan cu n/î XXXXX, în urma căruia a fost întocmit procesul-verbal de constatare

a daunelor. Ulterior în scopul stabilirii și constatării defectelor ascunse, automobilul avariat a fost examinat suplimentar și au fost întocmite procese-verbale de constatare a daunelor.

Astfel, CA „Moldasig” SA a constatat distrugerea totală a automobilului și a stabilit despăgubirea de asigurare în mărime de 109 705 lei, calculată reieșind din prețul mediu de piață al bunului, fiind dedusă suma echivalentă de 25% din suma calculată ca fiind valoarea părții rămase din automobil.

Consideră că CA „Moldasig” SA nu a stabilit o despăgubire de asigurare care să acopere integral prejudiciul material suportat, în contextul în care potrivit răspunsului recepționat din partea SA „Daac Hermes”, care este reprezentantul oficial al mărcii „Dacia” în Republica Moldova, în anul 2012, prețul automobilului constituia suma de 11 600 euro.

Reieșind din calculul efectuat și având drept reper suma enunțată, se determină că suma restantă a despăgubirii de asigurare și nerecunoscută de către CA „Moldasig” SA este de 46 822 lei.

Odată cu avarierea automobilului său, consideră reclamantul că Gheorghe Blanița urmează să-i compenseze cheltuielile suportate pentru locațiunea altui automobil.

Prin hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Morari. S-a încasat din contul lui Gheorghe Blanița în beneficiul lui Valeriu Morari prejudiciul material în mărime de 396, 90 lei și suma de 35,16 lei cu titlu de cheltuieli pentru citare. În rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate. (f.d. 168, 173-181, vol. I)

Prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Valeriu Morari și s-a menținut hotărârea din 17 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 230, 231-240, vol. I)

Instanțele de judecată au concluzionat cu referire la pretențiile lui Valeriu Morari privind încasarea din contul CA „Moldasig” SA a sumei de 46 822 lei cu titlu de despăgubiri de asigurare și a sumei de 500 lei cu titlu de cost al expertizei, ca drept pertinent raportului de expertiză realizat de către Camera de Comerț și Industrie din care rezultă că valoarea medie de piață în starea de întreținere bună a automobilului de marca „Dacia”, model „Logan MCV”, anul fabricației 2012, constituie suma de 146 273 lei sau 7624 euro, iar valoarea rămasă a automobilului deteriorat constituie suma de 36 568 lei, fapt care determină că despăgubirea de asigurare constituie suma de 109 705 lei.

Astfel, conform art. 22 alin. (7) și 23 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, instanțele au statuat că ca urmare a diferenței dintre valoarea automobilului la data producerii accidentului rutier și valoarea rămasă a acestuia, despăgubirile de asigurare constituie suma de 109 705 lei, sumă care a fost achitată de către compania de asigurări anterior înaintării acțiunii.

Instanțele au conchis că în condițiile în care în proprietatea păgubitului rămâne bunul deteriorat cu o valoare de 2328,36 lei, încasarea suplimentară a despăgubirii de asigurare în mărime de 46 822 lei duce la obținerea în urma valorificării bunului a sumei de 179 765, 36 lei, fapt care depășește valoarea automobilului de 146 273 lei, conform raportului de expertiză întocmit de Camera de Comerț și Industrie și depășește cu mult valoarea automobilului de 92 953,4 lei în baza informației de la

Serviciul Vamal.

Totodată, cu referire la pretențiile lui Valeriu Morari privind încasarea din contul lui Gheorghe Blanița a sumei de 67 110 lei cu titlu de cheltuieli pentru locațiunea automobilului, a sumei de 1200 lei cu titlu de servicii de parcare, a sumei de 250 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de tractare auto, a sumei de 396, 90 lei cu titlu de primă de asigurare, a sumei de 35, 16 lei cu titlu de cheltuieli de citare, au reținut că încasarea sumei de 67 110 lei sunt nefondate, nefiind prezentat actul de primire-predare a automobilului în locațiune, iar ordinul de încasare a numerarului nr. 99350318 din 06 februarie 2015, ce atestă achitarea de către Cebotari Rodica a sumei de 2812 lei cu destinația „alte impozite pe venit”, nu indică la legătura cauzală a achitării plății menționate cu executarea reală a contractului de locațiune din 13 august 2014. Cu privire la pretențiile privind încasarea sumei de 1200 lei cu titlu de servicii de parcare, s-a reținut că reclamantul nu a prezentat probe pertinente și admisibile cu privire la încasarea sumei pretinse. Cu privire la încasarea sumei de 250 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de tractare auto, s-a constatat că suma respectivă a fost achitată de asigurator, în baza ordinului directorului general nr. 060-01 din 19 ianuarie 2015.

În final, instanțele judecătorești ierarhic inferioare cu privire la pretențiile privind încasarea în beneficiul reclamantului a sumei de 396, 90 lei cu titlu de primă de asigurare și a sumei de 35, 16 lei cu titlu de cheltuieli de citare, au constatat temeinicia acestora, fiind prezentate la dosar bonurile de plată/cecurile cu privire la cheltuielile suportate.

La 06 iunie 2019 Valeriu Morari a declarat recurs împotriva deciziei din 19 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 17 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și parțial hotărârea primei instanțe, în partea respingerii pretențiilor, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte de admiterea integrală a pretențiilor. (f.d. 2-6, vol. II)

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel este una vădit neîntemeiată, nefiind examinate toate pretențiile expuse în cererea de apel, nefiind elucidate momente importante pentru soluționarea pretențiilor expuse de apelant.

La data de 06 august 2019 Gheorghe Blanița a depus referință, prin care a solicitat de a considera recursul depus de către Valeriu Morari inadmisibil. (f.d. 37-38, vol. II)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 decembrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 15 ianuarie 2019 și recepționată de către Valeriu Morari la 15 aprilie 2019. Recursul declarat de către Valeriu Morari la 06 iunie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Valeriu Morari este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Valeriu Morari a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele

de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Valeriu Morari asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate ale recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Valeriu Morari, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Valeriu Morari inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Valeriu Morari, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas